

forskellige økonomiske Spørgsmaal i den forløbne Tid. Jeg skal omtale nogle af disse. Det ærede Medlem sagde, at Maksimalprisen paa Korn burde have været fulgt af en Maksimalpris paa Mel og Brød. Som det ærede Medlem vil vide, har den Tanke, at man burde have Maksimalpris paa Mel og Brød, ikke været fremmed for mig. Allerede da man første Gang var inde paa Spørgsmaal om at fastsætte Maksimalpris — det drejede sig om Hvede —, skrev jeg, den 5. September, til den overordentlige Kommission, at forinden Ministeriet tog Stilling hertil, maatte det ogsaa have Indstilling om tilsvarende Spørgsmaal med Hensyn til Mel og Brød. Nogen Tid efter, den 12. September, fik Ministeriet fra Kommissionen sendt en Betynkning af et Kornudvalg, hvori ogsaa det ærede Medlem havde Sæde, som angav, hvorledes Brødprisen kan udregnes i Forhold til Rugprisen, og hvorledes Melpriserne bør bestemmes. Naar jeg, den Gang Maksimalpriserne paa Korn fastsattes, ikke satte nogen Maksimalpris paa Mel eller Brød, hvorom i øvrigt Kommissionen ikke den Gang havde udtalt sig paa anden Maade end den, som var foranlediget af mig, var Grunden, som jeg tidligere har nævnt og nu kortelig skal rekapitulere, den, at Brød bages her i Landet af to Kornsorter, hvis Pris var højst forskellig, nemlig amerikansk og dansk Rug, og det bages med Betyttelse af forskelligt Forhold, hvilket gør en ensartet Rugbrødspris over hele Landet umulig. Hvis man ikke vilde paabyde, at Brødet skulde bages af dansk og amerikansk Rug i et bestemt Forhold, maatte man lade Prisen være lokalt bestemt af det faktiske Blandingsforhold. Jeg fandt det umuligt at paabyde et saadant bestemt Blandingsforhold, fordi det bl. a. vilde have medført Nødvendigheden af at føre betydelige Kvantiteter dansk Rug til Hovedstaden, og jeg fandt, at det var en Foranstaltning, der let kunde fremkalde unødvendig Uvillie. Det var bedre, at den danske Rug blev, hvor den var avlet, til Anvendelse der, og at man i København indrettede sig paa at bruge den fremmede Rug. Man har i den forløbne Tid herinde bagt Brød udelukkende af amerikansk Rug. Omkring i Provinserne har man, alt efter det Kvantum fremmed Rug, man havde, anvendt den i forskellige Blandinger. I Skagen har man, som jeg nævnedé i en Afbrydelse forleden, brugt amerikansk Rug, fordi man, mærkværdigt nok, ikke synes at have kunnet skaffe sig

dansk Rug deroppe og ikke har anmodet om Hjælp til at faa den. Andre Steder, som i Randers Amt, har man saa godt som udelukkende brugt dansk Rug. Dette maa nødvendigvis medføre forskellige Rugbrødspriser, og det er ganske urigtigt af det ærede Medlem at sige, at Rugbrødsprisen har varieret mere, end Forholdet nødvendigjorde. Naar man bager Brød af Rug, der koster fra 18, 19, 20 Kr. lige op til 24 Kr., i forskelligt Blandingsforhold, kan man ikke faa en ensartet Rugbrødspris ud deraf.

Den af det ærede Kornudvalg paa min Foranledning udarbejdede Vejledning har imidlertid ogsaa været i høj Grad til Nytte for en virksom Kontrol med dette Forhold. Straks da Maksimalprisen var fastsat, udgik der til alle Amtmænd en Besked om, at de skulde føre Kontrol med, at Mel- og Brødpriserne svarede til Maksimalprisen paa Rug og til det Blandingsforhold, hvori fremmed Rug indgik. Jeg har den 14. September i Anledning af de stadige Rygter, der fremkom om, at man var misfornøjet med Mel- og Brødpriserne, fordi de var for høje, anmodet Amtmændene om at indgive Beretninger om det Tilsyn, de har ført. Jeg tror, at alle eller saa godt som alle disse Beretninger nu er indkommet. Naar der i den sidste Tid er gaaet Meddelelse om et Cirkulære fra Indenrigsministeriet til Amtmændene, drejer det sig om dette Cirkulære, der, som sagt, er udsendt allerede den 14. September og altsaa ikke er noget nyt. De indkomne Beretninger vil blive trykt og tilstillet de ærede Medlemmer paa samme Maade som andre Indberetninger. Med Cirkulæret til Amtmændene, hvori Tilsynet blev paalagt dem, vedsendes den af Kornudvalget udarbejdede Vejledning for, hvorledes Priserne paa Korn og Brød skulde staa i Forhold til hinanden; og paa Grund af denne Vejledning er det, at Amtmændene, bistaaede af Politimyndighederne og Prisreguleringskommissionerne rundt omkring, har øvet et Tilsyn og nu kan konstatere, at dette ogsaa har været virksomt, for saa vidt Priserne overalt i Landet har svaret til det Blandingsforhold, hvori dansk og fremmed Rug er anvendt. Overalt lyder det samme. Der har intetsteds været Klage over Brødpriserne. Jeg tror, at Forholdet har været det ikke ukendte, at man paa Møder og andetsteds har fremsat Udtalelser om, at Brødpriserne var for høje, og at Melpriserne var for høje, men naar man har spurgt: Er det her, at Priserne er for